Algorytmy i Struktury Danych Kolokwium 1 (23. IV 2020)

Format rozwiązań

Rozwiązanie każdego zadania powinno być wysłane jako pojedynczy plik tekstowy (rozszerzenie txt). W pierwszej linijce należy podać swoje imię i nazwisko. Rozwiązania w innych formatach (np. PDF, DOC, PNG, JPG) z definicji nie będą sprawdzane i otrzymają ocenę 0 pkt. nawet jeśli będą poprawne. W szczególnośći niedopuszczalne jest rozwiązanie zadania na kartce i wysłanie jej zdjęcia.

Python

Kod w Pythonie powienien korzystać tylko z elementarnych fragmentów języka. Niedopuszczalne jest korzystanie z wbudowanych funkcji sortujących, słowników, zbiorów, jakichkolwiek operacji import. Wszystkie użyte struktury danych należy zaimplementować samodzielnie (poza listami Pythonowymi traktowanymi jako tablice; np. A = [0]*n jest dopuszczalne).

Zadania

[2pkt.] Zadanie 1. Cyfra jednokrotna to taka, która występuje w danej liczbie dokładnie jeden raz. Cyfra wielokrotna to taka, która w liczbie występuje więcej niż jeden raz. Mówimy, że liczba naturalna A jest ładniejsza od liczby naturalnej B jeżeli w liczbie A występuje więcej cyfr jednokrotnych niż w B, a jeżeli cyfr jednokrotnych jest tyle samo to ładniejsza jest ta liczba, która posiada mniej cyfr wielokrotnych. Na przykład: liczba 123 jest ładniejsza od 455, liczba 1266 jest ładniejsza od 114577, a liczby 2344 i 67333 są jednakowo ładne.

Dana jest tablica T zawierająca liczby naturalne. Proszę zaimplementować funkcję:

pretty_sort(T)

która sortuje elementy tablicy T od najładniejszych do najmniej ładnych. Użyty algorytm powinien być możliwie jak najszybszy. Proszę w rozwiązaniu umieścić 1-2 zdaniowy opis algorytmu oraz proszę oszacować jego złożoność czasową.

[2pkt.] Zadanie 2. Mamy *n* żołnierzy różnego wzrostu i nieuporządkowaną tablicę, w której podano wzrosty żołnierzy. Żołnierze zostaną ustawieni na placu w szeregu malejąco względem wzrostu. Proszę zaimplementować funkcję:

section(T,p,q)

która zwróci tablicę ze wzrostami żołnierzy na pozycjach od p do q włącznie. Użyty algorytm powinien być możliwie jak najszybszy. Proszę w rozwiązaniu umieścić 1-2 zdaniowy opis algorytmu oraz proszę oszacować jego złożoność czasową.

[2pkt.] Zadanie 3. Proszę zaproponować algorytm, który dla tablicy liczb całkowitych rozstrzyga czy każda liczba z tablicy jest sumą dwóch innych liczb z tablicy. Zaproponowany algorytm powinien być możliwie jak najszybszy. Proszę oszacować jego złożoność obliczeniową.

Algorytmy i Struktury Danych Kolokwium 1 (23. IV 2020)

Format rozwiązań

Rozwiązania zadań opisowych powinny być wysłane jako pojedyncze pliki tekstowe (rozszerzenie .txt). Rozwiązania zadań implementacyjnych powinny być wysłane jako pliki źródłowe Pythona (rozszerzenie .py). Krótkie wyjaśnienia i oszacowanie złożoności w zadaniach implementacyjnych powinny być w formie komentarza Pythonowego. W pierwszej linijce każdego rozwiązania należy podać swoje imię i nazwisko. Rozwiązania w innych formatach (np. .PDF, .DOC, .PNG, .JPG) z definicji nie będą sprawdzane i otrzymają ocenę 0 pkt. nawet jeśli będą poprawne. W szczególnośći niedopuszczalne jest rozwiązanie zadania na kartce i wysłanie jej zdjęcia.

Python

Kod w Pythonie powienien korzystać tylko z elementarnych fragmentów języka. Wolno korzystać z wewnętrznych funkcji sortujących. Wszystkie użyte struktury danych należy zaimplementować samodzielnie (poza listami Pythonowymi traktowanymi jako tablice; np. A = [0]*n jest dopuszczalne).

Zadania

[2pkt.] Zadanie 1. Proszę zaimplementować funkcję heavy_path(T), która na wejściu otrzymuje drzewo T z ważonymi krawędziami (wagi to liczby całkowite—mogą być zarówno dodatnie, ujemne, jak i o wartości zero) i zwraca długość (wagę) najdłuższej ścieżki prostej w tym drzewie. Drzewo reprezentowane jest za pomocą obiektów typu Node:

```
class Node:
    def __init__( self ):
        self.children = 0  # liczba dzieci węzła
        self.child = []  # lista par (dziecko, waga krawędzi)
        ...  # wolno dopisać własne pola
```

Poniższy kod tworzy drzewo z korzeniem ${\tt A}$, który ma dwoje dzieci, węzły ${\tt B}$ i ${\tt C}$, do których prowadzą krawędzie o wagach 5 i -1:

```
A = Node()
B = Node()
C = Node()
A.children = 2
A.child = [ (B,5), (C,-1) ]
```

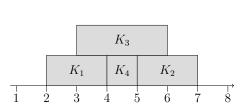
Rozwiązaniem dla drzewa $\tt A$ jest 5 (osiągnięte przez ścieżkę $\tt A-B$; ścieżka $\tt B-A-C$ ma wagę $\tt 5-1=4$. Proszę skrótowo wyjaśnić ideę algorytmu oraz oszacować jego złożoność czasową.

[2pkt.] Zadanie 2. Algocja leży na wielkiej pustyni i składa się z miast oraz oaz połączonych drogami. Każde miasto jest otoczone murem i ma tylko dwie bramy—północną i południową. Z każdej bramy prowadzi dokładnie jedna droga do jednej oazy (ale do danej oazy może dochodzić dowolnie wiele dróg; oazy mogą też być połączone drogami między sobą). Prawo Algocji wymaga, że jeśli ktoś wjechał do miasta jedną bramą, to musi go opuścić drugą. Szach Algocji postanowił wysłać gońca, który w każdym mieście kraju odczyta zakaz formułowania zadań "o szachownicy" (obraza majestatu). Szach chce, żeby goniec odwiedził każde miasto dokładnie raz (ale nie ma ograniczeń na to ile razy odwiedzi każdą z oaz). Goniec wyjeżdża ze stolicji Algocji, miasta x, i po odwiedzeniu wszystkich miast ma do niej wrócić. Proszę przedstawić (bez implementacji) algorytm, który stwierdza czy odpowiednia trasa gońca istnieje. Proszę uzasadnić poprawność algorytmu oraz oszacować jego złożoność czasową.

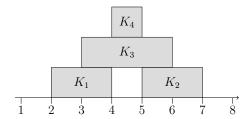
[2pkt.] Zadanie 3. Dany jest zbiór klocków $\mathcal{K} = \{K_1, \ldots, K_n\}$. Każdy klocek K_i opisany jest jako jednostronnie domknięty przedział $(a_i, b_i]$, gdzie $a_i, b_i \in \mathbb{N}$, i ma wysokość 1 (należy założyć, że żadne dwa klocki nie zaczynają się w tym samym punkcie, czyli wartości a_i są parami różne). Klocki są zrzucane na oś liczbową w pewnej kolejności. Gdy tylko spadający klocek dotyka innego klocka (powierzchnią poziomą), to jest do niego trwale doczepiany i przestaje spadać. Kolejność spadania klocków jest poprawna jeśli każdy klocek albo w całości ląduje na osi liczbowej, albo w całości ląduje na innych klockach. Rozważmy przykładowy zbiór klocków $\mathcal{K} = \{K_1, K_2, K_3, K_4\}$, gdzie:

$$K_1 = (2,4], \quad K_2 = (5,7], \quad K_3 = (3,6], \quad K_4 = (4,5].$$

Kolejność K_1, K_4, K_2, K_3 jest poprawna (choć są też inne poprawne kolejności) podczas gdy kolejność K_1, K_2, K_3, K_4 poprawna nie jest (K_3 nie leży w całości na innych klockach):

(a) Klocki po tym, jak spadały w poprawnej kolejności K_1, K_4, K_2, K_3 .

(b) Klocki po tym, jak spadały w niepoprawnej kolejności K_1, K_2, K_3, K_4 .

Proszę podać algorytm (bez implementacji), który sprawdza czy dla danego zbioru klocków istnieje poprawna kolejność spadania. Proszę uzasadnić poprawność algorytmu oraz oszacować jego złożoność. Proszę także odpowiedzieć na następujące pytanie:

Czy jeśli początki klocków nie muszą być parami różne to algorytm dalej działa poprawnie? Jeśli tak, proszę to uzasadnić. Jeśli nie, to proszę podać kontrprzykład.

Algorytmy i Struktury Danych Kolokwium 3 (3. VI 2020)

Format rozwiązań

Rozwiązanie każdego zadania musi składać się z opisu algorytmu (wraz z uzasadnieniem poprawności i oszacowaniem złożoności obliczeniowej) oraz jego implementacji. Zarówno opis algorytmu jak i implementacja powinny się znajdować w tym samym pliku Pythona (rozszerzenie .py). Opis powinien być na początku pliku w formie komentarza (w pierwszej linii w komentarzu powinno być imię i nazwisko studenta). Implementacja musi być zgodna z szablonem kodu źródłowego dostarczonym wraz z zadaniem. Nie dopuszczalne jest w szczególności:

- 1. zmiana nazwy funkcji implementującej algorytm lub listy jej argumentów,
- 2. modyfikacja testów dostarczonych wraz z szablonem,
- 3. wypisywanie na ekranie jakichkolwiek napisów innych, niż wypisywane przez dostarczony kod (ew. napisy dodane na potrzeby diagnozowania błędów należy usunąć przed wysłaniem zadania).

Dopuszczalne jest natomiast:

- 1. korzystanie z następujących elementarnych struktur danych: krotka, lista, kolejka collections.deque,
- 2. korzystanie z wbudowanych algorytmów sortowania,
- 3. korzystanie ze struktur danych dostarczonych razem z zadaniem.

Wszystkie inne algorytmy lub struktury danych (w tym słowniki) wymagają implementacji. Dopuszczalne jest oczywiście implementowanie dodatkowych funkcji pomocniczych w pliku z szablonem rozwiązania. Jeśli ktoś zaimplementuje standardowe drzewo BST, to może w analizie zakładać, że żłożoność operacji na nim jest rzędu $O(\log n)$.

Zadania niezgodne z powyższymi ograniczeniami otrzymają ocenę 0 pkt. Rozwiązania w innych formatach (np. .PDF, .DOC, .PNG, .JPG) z definicji nie będą sprawdzane i otrzymają ocenę 0 punktów, nawet jeśli będą poprawne.

Proszę pamiętać, że rozwiązania trochę wolniejsze niż oczekiwane, ale za to poprawne, mają szanse na otrzymanie 1 punktu. Rozwiązania próbujące osiągnąć jak najlepszą złożoność, ale zaimplementowane błędnie otrzymają 0 punktów. Proszę mierzyć siły na zamiary!

Testowanie rozwiązań

Żeby przetestować rozwiązanie zadania 1 należy wykonać:

```
python3 zad1.py
```

Żeby przetestować rozwiazanie zadania 2 należy wykonać:

```
python3 zad2_testy.py
```

[2pkt.] Zadanie 1.

Szablon rozwiązania: zad1.py Drzewo przedziałowe: inttree.py

Dana jest lista I przedziałów domkniętych $[a_1,b_1], [a_2,b_2], \ldots, [a_n,b_n]$. Napisz funkcję intervals (I), która oblicza dla każdego $i \in \{1,2,\ldots,n\}$ długość najdłuższego ciągłego przedziału, który można osiągnąć sumując wybrane przedziały spośród pierwszych i przedziałów z listy. Funkcja powinna być możliwie jak najszybsza.

Przedziały reprezentowane są w postaci listy par. Funkcja powinna zwrócić listę liczb, w której i-ty element to długość poszukiwanego najdłuższego przedziału zbudowanego z pierwszych i elementów wejścia. Na przykład, dla listy odcinków:

```
[(1,3),(5,6),(4,7),(6,9)]
```

rozwiązaniem jest lista [2, 2, 3, 5] zawierająca długości odcinków: [1, 3], [1, 3], [4, 7] oraz [4, 9].

Drzewo przedziałowe

W pliku inttree.py została Państwu dostarczona elementarna implementacja drzewa przedziałowego, tak jak było ono opisane na wykładzie. Dostępne są następujące funkcje:

- 1. tree(A) stwórz nowe drzewo przedziałowe; przechowywane przedziały muszą być postaci [a,b], gdzie liczby a i b występują w tablicy A; tablica A musi być posortowana rosnąco i nie może zawierać powtórzeń. Funkcja zwraca korzeń drzewa T. Złożoność: O(|A|).
- 2. tree_insert(T, (a,b)) wstaw do drzewa T (reprezentowanego przez korzeń) przedział [a,b]. Złożoność: $O(\log |A|)$.
- 3. tree_remove(T, (a,b)) usuń z drzewa T (reprezentowanego przez korzeń) przedział [a,b] (jeśli przedziału nie było w drzewie, to nic nie robi). Złożoność: $O(\log |A|)$.
- 4. tree_intersect(T, x) zwraca listę przedziałów z drzewa T (reprezentowanego przez korzeń), które zawierają punkt x (niektóre przedziały mogą występować na liście dwukrotnie). Złożoność: $O(k + \log |A|)$, gdzie k to liczba zwróconych przedziałów
- 5. tree_print(T) funkcja pomocnicza wypisująca zawartość drzewa (proszę zajrzeć do kodu, żeby zobaczyć co wypisuje).

Nie ma obowiązku korzystać z tego drzewa—można zaimplementować własne, lub użyć innej struktury danych. Jeśli ktoś zaimplementuje klasyczne drzewo BST to może je analizować tak, jakby operacje na nim miały złożoność $O(\log n)$.

Przykład wykorzystania drzewa przedziałowego

```
from inttree import *
T = tree([1, 2, 3, 4, 5])
tree_insert(T,(1, 4))
tree_insert(T,(2, 5))
tree_print(T)
tree_remove(T,(1, 4))
tree_print(T)
tree_insert(T,(1, 3))
print(tree_intersect(T, 3))
```

[2pkt.] Zadanie 2.

Szablon rozwiązania: zad2.py

Plik do uruchamiania testów: zad2_testy.py

Dana jest tablica haszująca o rozmiarze N elementów oparta o adresowanie otwarte i liniowe rozwiązywanie konfliktów (z krokiem 1; dokładny kod wstawiania do tablicy znajduje się w funkcji insert w pliku zad2_testy.py). Każdy element tablicy jest obiektem zawierającym klucz (napis) oraz pole wskazujące, czy element jest zajęty:

```
class Node:
   def __init__(self, key = None, taken = False):
     self.key = key
     self.taken = taken
```

Ponadto dana jest funkcja haszująca h(key) przyjmująca klucz i zwracająca indeks w tablicy (w przedziale 0 do N-1; w pliku zad2.py wpisana jest konkretna wartość N, ale w ogólności nie należy traktować N jako stałej).

Niestety, w wyniku ataku komputerowego dokładnie jeden elementy tablicy haszującej zostały zmodyfikowany poprzez zmianę wartości pola taken na False oraz pola Klucz na None. Proszę zaproponować i zaimplementować funkcję:

```
def recover(hash_tab):
```

która sprawdza, czy w tablicy haszującej przekazanej przez argument wszystkie elementy z polem taken równym True mogą być poprawnie znalezione (procedura wyszukiwania w tablicy haszującej to find z pliku zad2_testy.py). Jeżeli tak nie jest, funkcja powinna "naprawić" tablicę w taki sposób, by wszystkie elementy (w których taken == True) były osiągalne. W każdym przypadku funkcja powinna zwrócić tablicę (potencjalnie naprawioną) jako wynik. Funkcja może używać jedynie stałego (niezależnego od N) rozmiaru dodatkowej pamięci operacyjnej (a więc powinna działać w miejscu - nie można dodawać pól do elementów tablicy lub utworzyć nowej tablicy haszującej). Zaproponowane rozwiązanie powinno być możliwie jak najszybsze.

Algorytmy i Struktury Danych Kolokwium Zaliczeniowe I (3. VII 2020)

Format rozwiązań

Rozwiązanie każdego zadania musi składać się z opisu algorytmu (wraz z uzasadnieniem poprawności i oszacowaniem złożoności obliczeniowej) oraz jego implementacji. Zarówno opis algorytmu jak i implementacja powinny się znajdować w tym samym pliku Pythona (rozszerzenie .py). Opis powinien być na początku pliku w formie komentarza (w pierwszej linii w komentarzu powinno być imię i nazwisko studenta). Implementacja musi być zgodna z szablonem kodu źródłowego dostarczonym wraz z zadaniem. Niedopuszczalne jest w szczególności:

- 1. zmienianie nazwy funkcji implementującej algorytm, listy jej argumentów, lub nazwy pliku z rozwiązaniem,
- 2. modyfikowanie testów dostarczonych wraz z szablonem,
- wypisywanie na ekranie jakichkolwiek napisów innych niż wypisywane przez dostarczony kod (ew. napisy dodane na potrzeby diagnozowania błędów należy usunąć przed wysłaniem zadania).

Dopuszczalne jest natomiast:

- 1. korzystanie z następujących elementarnych struktur danych: krotka, lista, kolejka collections.deque,
- 2. korzystanie z wbudowanych algorytmów sortowania,
- 3. korzystanie ze struktur danych dostarczonych razem z zadaniem.

Wszystkie inne algorytmy lub struktury danych (w tym słowniki) wymagają implementacji. Dopuszczalne jest oczywiście implementowanie dodatkowych funkcji pomocniczych w pliku z szablonem rozwiązania. Jeśli ktoś zaimplementuje standardowe drzewo BST, to może w analizie zakładać, że złożoność operacji na nim jest rzędu $O(\log n)$.

Zadania niezgodne z powyższymi ograniczeniami otrzymają ocenę 0 pkt. Rozwiązania w innych formatach (np. .PDF, .DOC, .PNG, .JPG) z definicji nie będą sprawdzane i otrzymają ocenę 0 punktów, nawet jeśli będą poprawne.

Proszę pamiętać, że rozwiązania trochę wolniejsze niż oczekiwane, ale za to poprawne, mają szanse na otrzymanie 1 punktu. Rozwiązania próbujące osiągnąć jak najlepszą złożoność, ale zaimplementowane błędnie otrzymają 0 punktów. Proszę mierzyć siły na zamiary!

Testowanie rozwiązań

Żeby przetestować rozwiązania zadań należy wykonać:

```
python3 zad1.py
python3 zad2.py
python3 zad3.py
```

[2pkt.] Zadanie 1.

Szablon rozwiązania: zad1.py

Dana jest tablica dwuwymiarowa G, przedstawiająca macierz sąsiedztwa skierowanego grafu ważonego, który odpowiada mapie drogowej (wagi przedstawiają odległości, liczba -1 oznacza brak krawędzi). W niektórych wierzchołkach są stacje paliw, podana jest ich lista P. Pełnego baku wystarczy na przejechanie odległości d. Wjeżdżając na stację samochód zawsze jest tankowany do pełna. Proszę zaimplemntować funkcję jak_dojade(G, P, d, a, b), która szuka najkrótszej możliwej trasy od wierzchołka a do wierzchołka b, jeśli taka istnieje, i zwraca listę kolejnych odwiedzanych na trasie wierzchołków (zakładamy, że w a też jest stacja paliw; samochód może przejechać najwyżej odległość d bez tankowania).

Zaproponowana funkcja powinna być możliwe jak najszybsza. Uzasadnij jej poprawność i oszacuj złożoność obliczeniową.

Przykład Dla tablic

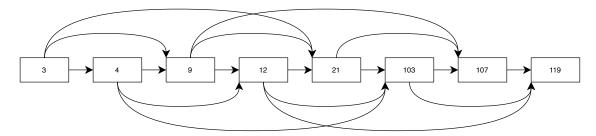
```
G = [[-1, 6, -1, 5, 2], [-1, -1, 1, 2, -1], [-1, -1, -1, -1], [-1, -1, 4, -1, -1], [-1, -1, 8, -1, -1]]
P = [0, 1, 3]
```

funkcja jak_dojade(G, P, 5, 0, 2) powinna zwrócić [0,3,2]. Dla tych samych tablic funkcja jak_dojade(G, P, 6, 0, 2) powinna zwrócić [0,1,2], natomiast jak_dojade(G, P, 3, 0, 2) powinna zwrócić None.

[2pkt.] Zadanie 2.

Szablon rozwiązania: zad2.py

W szybkiej liscie odsyłaczowej i-ty element posiada referencje (odsyłacze) do elementów: $i+2^0$, $i+2^1$, $i+2^2$, ... (lista odsyłaczy z i-tego elementu kończy się na ostatnim elemencie o numerze postaci $i+2^k$, który występuje w liście). Lista ta przechowuje liczby całkowite w kolejności niemalejącej. Przykładową szybką listę przedstawia poniższy rysunek:

Napisz funkcję fast_list_prepend:

```
def fast_list_prepend(L, a):
    ...
```

która przyjmuje referencję na pierwszy węzeł szybkiej listy (L) oraz liczbę całkowitą (a) mniejszą od wszystkich liczb w przekazanej liście i wstawia tę liczbę na początek szybkiej listy (jako nowy węzeł). W wyniku dodania nowego elementu powinna powstać prawidłowa szybka lista. W szczególności każdy węzeł powinien mieć poprawne odsyłacze do innych węzłów. Funkcja powinna zwrócić referencję na nowy pierwszy węzeł szybkiej listy.

Zaproponowana funkcja powinna być możliwe jak najszybsza. Uzasadnij jej poprawność i oszacuj złożoność obliczeniowa. Wezły szybkiej listy reprezentowane sa w postaci:

```
class FastListNode:
```

```
def __init__(self, a):
    self.a = a  # przechowywana liczba całkowita
    self.next = [] # lista odsyłaczy do innych elementów; początkowo pusta

def __str__(self): # zwraca zawartość węzła w postaci napisu
    res = 'a: ' + str(self.a) + '\t' + 'next keys: '
    res += str([n.a for n in self.next])
    return res
```

[2pkt.] Zadanie 3.

Szablon rozwiązania: zad3.py

Dana jest tablica A zawierająca n = len(A) liczb naturalnych. Dodatkowo wiadomo, że A w sumie zawiera k różnych liczb (należy założyć, że k jest dużo mniejsze niż n). Proszę zaimplementować funkcję longest_incomplete(A, k), która zwraca długość najdłuższego spójnego ciągu elementów z tablicy A, w którym nie występuje wszystkie k liczb. (Można założyć, że podana wartość k jest zawsze prawidłowa.)

Przykład Dla tablicy

$$A = [1,100, 5, 100, 1, 5, 1, 5]$$

wartością wywołania longest_incomplete(A, 3) powinno być 4 (ciąg 1, 5, 1, 5 z końca tablicy).

Algorytmy i Struktury Danych Kolokwium Zaliczeniowe II (1. IX 2020)

Format rozwiązań

Rozwiązanie każdego zadania musi składać się z opisu algorytmu (wraz z uzasadnieniem poprawności i oszacowaniem złożoności obliczeniowej) oraz jego implementacji. Zarówno opis algorytmu jak i implementacja powinny się znajdować w tym samym pliku Pythona (rozszerzenie .py). Opis powinien być na początku pliku w formie komentarza (w pierwszej linii w komentarzu powinno być imię i nazwisko studenta). Implementacja musi być zgodna z szablonem kodu źródłowego dostarczonym wraz z zadaniem. Niedopuszczalne jest w szczególności:

- 1. zmienianie nazwy funkcji implementującej algorytm, listy jej argumentów, lub nazwy pliku z rozwiązaniem,
- 2. modyfikowanie testów dostarczonych wraz z szablonem,
- 3. wypisywanie na ekranie jakichkolwiek napisów innych niż wypisywane przez dostarczony kod (ew. napisy dodane na potrzeby diagnozowania błędów należy usunąć przed wysłaniem zadania).

Dopuszczalne jest natomiast:

- korzystanie z następujących elementarnych struktur danych: krotka, lista, kolejka collections.deque,
- 2. korzystanie z wbudowanych algorytmów sortowania (poza pierwszym zadaniem),
- 3. korzystanie ze struktur danych dostarczonych razem z zadaniem.

Wszystkie inne algorytmy lub struktury danych (w tym słowniki) wymagają implementacji. Dopuszczalne jest oczywiście implementowanie dodatkowych funkcji pomocniczych w pliku z szablonem rozwiązania. Jeśli ktoś zaimplementuje standardowe drzewo BST, to może w analizie zakładać, że złożoność operacji na nim jest rzędu $O(\log n)$.

Zadania niezgodne z powyższymi ograniczeniami otrzymają ocenę 0 pkt. Rozwiązania w innych formatach (np. .PDF, .DOC, .PNG, .JPG) z definicji nie będą sprawdzane i otrzymają ocenę 0 punktów, nawet jeśli będą poprawne.

Proszę pamiętać, że rozwiązania trochę wolniejsze niż oczekiwane, ale poprawne, mają szanse na otrzymanie 1 punktu. Rozwiązania szybkie ale błędnie otrzymają 0 punktów. Proszę mierzyć siły na zamiary!

Testowanie rozwiązań

Żeby przetestować rozwiązania zadań należy wykonać:

```
python3 zad1.py
python3 zad2.py
python3 zad3.py
```

[2pkt.] Zadanie 1.

Szablon rozwiązania: zad1.py

Mówimy, że punkt (x,y) słabo dominuje punkt (x',y') jeśli $x \le x'$ oraz $y \le y'$ (w szczególności każdy punkt słabo dominuje samego siebie). Dana jest tablica P zawierająca n punktów. Proszę zaimplementować funkcję dominance(P), która zwraca tablicę S taką, że:

- 1. elementami S są indeksy punktów z P,
- 2. dla każdego punktu z P, S zawiera indeks punktu, który go słabo dominuje,
- $3.\ S$ zawiera minimalną liczbę elementów.

Przykład. Dla tablicy:

$$P = [(2,2), (1,1), (2.5,0.5), (3,2), (0.5,3)]$$
0 1 2 3 4

wynikiem jest, między innymi:

$$S = [1, 4, 2]$$

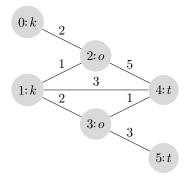
[2pkt.] Zadanie 2.

Szablon rozwiązania: zad2.py

Dany jest graf nieskierowany G = (V, E), gdzie każdy wierzchołek z V ma przypisaną małą literę z alfabetu łacińskiego, a każda krawędź ma wagę (dodatnią liczbę całkowitą). Dane jest także słowo $W = W[0], \ldots, W[n-1]$ składające się małych liter alfabetu łacińskiego. Należy zaimplementować funkcję letters (G, W), która oblicza długość najkrótszej ścieżki w grafie G, której wierzchołki układają się dokładnie w słowo W (ścieżka ta nie musi być prosta i może powtarzać wierzchołki). Jeśli takiej ścieżki nie ma, należy zwrócić -1.

Struktury danych. Graf G ma n wierzchołków ponumerowanych od 0 do n-1 i jest reprezentowany jako para (L, E). L to lista o długości n, gdzie L[i] to litera przechowywana w wierzchołku i. E jest listą krawędzi i każdy jej element jest trójką postaci (u, v, w), gdzie u i v to wierzchołki połączone krawędzią o wadze w.

Przykład. Rozważmy graf G przedstawiony poniżej:

W reprezentacji przyjętej w zadaniu mógłby być zapisany jako:

Rozwiązaniem dla tego grafu i słowa W = "kto" jest 4 i jest osiągane przez ścieżkę 1-4-3. Inna ścieżka realizująca to słowo to 1-4-2, ale ma koszt 8.

[2pkt.] Zadanie 3.

Szablon rozwiązania: zad3.py

Dana jest tablica T zawierająca N liczb naturalnych. Z pozycji a można przeskoczyć na pozycję b jeżeli liczby T[a] i T[b] mają co najmniej jedną wspólną cyfrę. Koszt takego skoku równy |T[a]-T[b]|. Proszę napisać funkcję, która wyznacza minimalny sumaryczny koszt przejścia z najmniejszej do największej liczby w tablicy T. Jeżeli takie przejście jest niemożliwe, funkcja powinna zwrócić wartość -1.

Przykład Dla tablicy T = [123,890,688,587,257,246] wynikiem jest liczba 767, a dla tablicy T = [587,990,257,246,668,132] wynikiem jest liczba -1.